

ԺԳ.

Եարուկ մ'ի գընալ տեսայ, կանչեցի թ'իմ եա՛րն ի նըման:
Դարձաւ զան ճուղապ երես թէ՛ Ես չեմ քո եարն ի նըման.
Քո եարըն թուխ աչք ունի, թուխ ընթուի ու պըզտի բերան.
Քո եարն ի ծովեր նըման, Ես եմ իւր չարին պատըրան:

ԺԴ.

Լաւ աղուորին մալ մըսխեն քանց սիրեն ըզգէշն ըմեկան.
Չետ գէշըն հարիւր հազար՝ աղուորին չարին Է պատրան:

ԺԵ.

Ով որ սիրու տեր մարդուն չողորմի, ի՛նքն Է երելու.
Ինքն ալ սիրու տեր լինա՛յ ի յօտար երկիր ու հեռու.
Ո՛չ իր սիրուն ճար լինայ, ո՛չ դադրի աչերն ի լալու:

ԺԶ.

Մըտիկ ի մ եարին արեք որ նուշ ու շաքար կու ծախէ.
Չաչերն ալ ահէնք արեր, զունքըն դար ի վեր կու քաշէ.
Ով կ'երթայ ն'աժան կուտայ, Ես կ'երթամ նա սուղ կու ծախէ.
Զիգիտեմ թէ խո՛ւյն Է հանց թէ զղարիպս ի լաց կու պահէ:
ԺԷ:

Դաւիթ մարգարէ՝ իմ յո՛յս, շատ մեղկունք ունիմ՝ թէ թողուս.
Եարուկ մի սիրեր եմ Ես պարապար հետ երկու լուսոյս.
Զընցկուն աղուորիկ եարուկ թէ ի խո՛ւցըդ գայ՝ նա թողուս,
Յորեկըն սաղմոս ասես, լօք գիշերն ի ծոցիկդ առնուս:

ՏԱՍՆԵԲՆԵԿԵՐՈՐԴ ՏԱՂԱՇԱՐԵ

Ա.

Գիշեր ու ցորեկ կուլամ, անճափ իմ եարըն կու լըսե՞.
Անչաք ողորմուկ կուլամ՝ աչերուս արիւն կու կաթէ.
Այն իմ հեռացած երաւն ով ինձի խապար մի բերէ,
Զաշու Է գիմ ելած հոգին դարձուցեր ՝ Լ ինձի կու բերէ:

Բ.

Ա՛յ իմ ըռանա հնդիկ, աչքդ Է թուխ ու ծոցդ Է եգի.
Կ' ուզեմ որ մտնում ի ներս, կու վախեմ օտար մարդու Է: